

Elogi de l'acadèmic corresponent Il·lm. Sr. Josep Martínez Lozano

Francesc Bonastre i Bertran

Director de l'Institut de Musicologia Josep Ricart i Matas. flbb@telefonica.net

La Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi acull avui, com a acadèmic corresponent per Llançà, l'il·lustre pintor Josep Martínez Lozano. Nascut a Barcelona el 29 de març de 1923, es formà inicialment a l'Escola d'Arts i Oficis del Clot on pogué donar sortida a les seves dots artístiques i a les seves primeres inquietuds culturals. Seguí els trets i els consells de mestres i companys d'aquesta època. Esmentem especialment Joaquim Mir, Ramon Reig, Domènec Solé, Ramon Sanvicens, Ceferí Olivé i Miquel Farré.

Trobà el seu camí, temptant els primers fruits de l'aprenentatge, amb els quals aconseguí també els primers guardons: el 1945, el I Premi de Sant Martí de Provençals; el 1947, el I Premi de dibuix de l'Ajuntament de Campdevàrol; el 1948, el de paisatge de la Diputació de Barcelona. I el 1951 realitzà la seva primera exposició important a la Sala Gaspar de Barcelona, que li obrí les portes a una etapa destacada de reconeixement. El 1953 obtingué el I Premi de la Biennal de Montblanc, vila a la qual s'hi sentiria lligat per sempre.

Segueixen, en un dens degotall de guardons, els reconeixements públics: Premi d'honor del Cercle Artístic de Barcelona (1954); I Premi de Sant Martí de Provençals (1955 i 1957); Premi d'honor "Catedrals de Catalunya"; Premi especial de la Direcció General de Belles Arts de Madrid (1960); I Premi de Pintura ràpida de Vic (1964) i de Sabadell (1964); I Premi d'Aquarel·la de la Diputació de Girona (1967); I Premi "Figueres, vila reial"; I Premi d'Aquarel·la del Cercle de Belles Arts de Mallorca (1968); Premi Sayol-Fàbrega de l'Agrupació d'Aquarel·listes de Catalunya (1969); I Premi de Pintura del Cercle de Belles Arts de Mallorca (1969); I Premi i Medalla d'or del Concurs Nacional de la Diputació de Girona (1970); Medalla d'or del Saló de Tardor de Mallorca (1972); Premi d'Honor i Medalla d'or de l'Excm. Sr. Garcia Ramal, de Palamós (1973); Medalla d'argent de la Societat d'Artistes Francesos de París (1974); Medalla d'honor de l'Agrupació d'Aquarel·listes de Catalunya (1974); I Premi Nacional d'Aquarel·la de la Diputació de Barcelona (1975 i 1977); I Premi d'Aquarel·la "Ciutat de Terrassa" (1982); I Premi "Elisa Vives de Fàbregas" de l'Agrupació d'Aquarel·listes de Catalunya (1984); I Premi d'Aquarel·la de la Biennal de Montblanc (1984); I Premi de la II Biennal d'Aquarel·la de la Generalitat de Catalunya.

Fundador de l'Escola Municipal d'Arts Plàstiques de Llançà des de 1970; del Museu de l'Aquarel·la de Llançà, i fundador i director dels Simposis Nacionals d'aquesta especialitat celebrats, des de 1992, a Bilbao, Jaca, Palma de Mallorca, Granada, Còrdova, Montblanc, Llançà i Aranjuez.

Entre les distincions atorgades, destaquem la dedicació d'un carrer que duu el seu nom a Llançà (1971); del Cercle Artístic de Manresa (1984); de l'Agrupació d'Aquarel·listes de Catalunya i de la d'Aragó; President Honorari de l'Agrupació d'Aquarel·listes de Catalunya (1999); medalla de Plata

de la ciutat de Terrassa (1999); Fill adoptiu de la vila ducal de Montblanc (2001); Soci d'honor del Cercle Artístic de Sant Lluç i de la "Agrupación de Acuarelistas de Madrid" (2002).

Posseeix obres a diversos museus nacionals i internacionals, entre els quals cal citar el Museu Aragó de Perpinyà, el de Tubize (Bèlgica) i els de Montblanc, Figueres (Museu de l'Empordà), Terrassa (Casa Museu Alegre de Sagrera) i Llançà (Museu de l'Aquarel·la).

La seva pintura l'agermano entre els més preuats records i vivències de la meua infantesa; amb el festiu espetec de les gralles, la boirosa farum de l'encens, l'esclat de la ginesta, el pausat dansar dels gegants, i el joc contrastat de les llums i de les ombres als innombrables racons de Montblanc, curull d'àuries dovelles; curull també, de les dones i dels homes que són part imprescindible de la seva història, i que han rebut amb goig la guspira del geni, al redós de l'obra del nostre acadèmic.

Josep Martínez Lozano, triomfador a la seva joventut gràcies a l'extraordinari impuls que agermanava el treball i la inspiració, s'ha anat guanyant a pols el seu prestigi, experimentant amb les tècniques contemporànies i confegint, amb la seva producció pictòrica, una densa trajectòria on l'ahir i l'avui es connecten gràcies a la voluntat expressiva i al talent: aquell talent que Déu li donà, i que ell ha fet fructificar amb bonesa i abundor, comunicant, a més a més, els resultats als seus nombrosos deixebles.

La Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi us vol retre un homenatge de justícia envers l'excel·lent tasca que heu dut a terme des de la vostra juvenesa; excel·lència que se us reconeix en nomenar-vos acadèmic corresponent, i que us demana que la continueu exercint desde l'honor que se us atorga i la responsabilitat que accepteu.

Mestre Martínez Lozano, gràcies; sigueu benvingut i tingueu una llarga i profitosa vida acadèmica.

16 de juny del 2004